

til en Rente af $1\frac{1}{2}$ à 2 pCt. — jeg antager, at Staten ikke faar mere, men jeg er ikke sikker paa, hvor meget den faar — og i Kontoret for udenlandske Betalinger havde man 2 Mill. staaende i Privatbanken og Handelsbanken. Det var altsaa i alt 9 Mill., der henstode i Banker. Og ser man hen til Reservefonden, saa har den 17 Mill. Kr. Deraf var opkøbt Kreditforeningsobligationer til Beløb $2\frac{1}{2}$ Mill., dels af Obligationer fra Kreditforeningen for norrøjeyske Ejendomme, dernæst Østifternes Kreditforeningsog Landkreditkassens, og for øvrigt ser man, at der var anbragt 5 Mill. i russiske Papirer, 1,3 Mill. i tyske, 2,2 Mill. i engelske, 3,34 Mill. i danske Statsobligationer og 3 Mill. i Jærnbaneaktier, særlig i lolland-falsterske, for hvilke Staten selv garanterer 4 pCt. Rente. Reservefonden har altsaa dog anbragt en Del Penge i Kreditforeningsobligationer, og jeg vil som sagt gerne henstille til den højtærede Finansminister for det Tilfælde, at disse Penge ikke foreløbig blive brugte, at nogle maaske kunne blive anbragte paa den Maade. Det tror jeg vil have større Fordel for Samfundet i det hele end en Anbringelsesmaade, der nærmest kommer Bankernes Aktionærer til gode.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg før begik en Fortalelse. Den ønsker jeg dog selv at rette, inden vi gaa videre i Forhandlingen. Jeg nævnte nemlig før, at Konverteringen af den Del af Statsgælden, der er paa indenlandske Hænder, vilde ikke bedre Pengemarkedet. Det skal være det modsatte, at Konverteringen af den Del, der er paa udenlandske Hænder, vil ikke forbedre det indenlandske Markeds Tilstand. De fremmede Penge, der komme herind, komme netop herind ved, at man ombytter den danske Gæld med fremmede Papirer, og ved at Jærnbaneobligationerne, der nu sælges paa Indlandets Marked, kunne komme ind paa Udlandets.

N. J. Larsen: Ogsaa jeg finder Anledning til særlig at anbefale det foreliggende Forslag og at udtale en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han saa hurtigt har imødekommet Ønsket fra forskellige Sider i vort Samfund om en ny Konvertering af Statsgælden. Af de i indeværende

Samling fremkomne Lovforslag er dette et af dem, som er modtaget med størst almindelig Glæde. Og jeg maa tilføje, at for os, som vare med i 1886, da Konverteringsbevægelsen begyndte, og som den Gang mødte en ikke saa ringe Modstand, er det en særlig Glæde at iagttage, hvor almindelig den gunstige Stemning nu er over for Foranstaltninger af denne Art. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har meddelt, at Finansudvalget har drøftet dette Spørgsmaal og har givet sin enstemmige Tilslutning til Lovforslaget. Det er saaledes ikke en Partisag, der her er Tale om. Ingen enkelt Side kan gøre Krav paa at staa i særligt Forhold til den. Men selvfølgelig har denne Sag som enhver anden ogsaa Modstandere. Det er jo vel kendt, at selv den bedste Sag har sin Modstand at bekæmpe. Saa meget mere paaskønne vi, at den højtærede Minister har vist Villighed til at fremme Konverteringen, som Følelserne for den sikkert ere mindst varme paa den Side af Salen, som den højtærede Minister ellers staaar nærmest. Som allerede fremhævet er den foreslaaede Foranstaltning fordelagtig for Statskassen, og den vil endvidere ligesom de tidligere Konverteringer indirekte i sine Virkninger have en Betydning, der er langt større for det hele Samfund end den direkte Betydning for Statskassen. Det kan vel ikke antages, at Konverteringen denne Gang vil have en saa gennemgribende Virkning som tidligere, men at den vil bidrage til at holde Rentefoden nede, er jo uomtvisteligt, og da en billig Rente er et Formaal, som ingen med større Udholdenhed har virket for end den agrariske Side i vort Land, er det en Selvfølge, at alle vi, som mene, at det for Tiden netop gælder om at styrke og udvikle denne Side af Samfundet, særlig maa paaskønne, hvad der nu bliver iværksat. Jeg haaber imidlertid, at dette Forslag, der altsaa fremtræder som et Led i en Bevægelse, som blev begyndt i 1886 og fortsat i 1894, ikke skal blive det sidste og afsluttende Led i Konverteringsbevægelsen. Jeg fremhæver særlig dette, fordi den højtærede Finansminister i de Bemærkninger, hvormed han i Forgaars ledsagede Forslagets Fremlæggelse, gjorde gældende, at med Hensyn til de cirka 57 Mill. Kr., om hvis Konvertering til 3 pCt. der ikke her er Spørgsmaal, maatte det siges, at Kreditorerne havde en vis moralsk Ret til, at der ikke blev konverteret for deres Vedkommende. Det lyder jo altid kønt at tale om en moralsk Ret; men jeg maa tilstaa,